

Am ajuns la concluzia că nu există accesoriu mai important astăzi decât... umbrela. Indiferent de timp, anotimp, prognoza meteo sau împrejurări. Nu prea contează cine ești, ce știi, ce poți, ce vrei, ce număr ai la pantof sau la casă, poți să ai și stea în frunte, tichie de mărgăritar, pene de păun, mărgele de curcan, că nu faci doi bani dacă nu te afli sub umbrela potrivită. Ea este port-bonheurul garantat al ascensiunii (era să spun al supraviețuirii), sarea și piperul succesului personal, trifoiul cu patru foi al destinului. Este, vorba snobilor, un „must have” al sezonului.

La orice, chiar la orice poți renunța, dar la umbrelă ba! Poți umbla, mai curând desculț în toiul iernii, fără palton, șosete, fular sau mănuși, fără ochelari, CNP, fără telefon, fără ceas, fără buletin, fără card, permis de conducere sau fără bodyguard, decât fără accesoriul minune deasupra capului.

Umbrelă-umbrelă, dar musai să fie la modă! Ce folos că ai umbrelă bleu - ciel, dacă în sezonul acesta se poartă mov? E ca și cum nu ai avea. De fapt, poate fi chiar mai rău! După culoare, mărimea este, desigur, foarte importantă. Pentru a ne exprima cu precizie matematică, vom spune: cu cât valoarea lui πr^2 corespunzătoare suprafeței umbrelei este mai mare, cu atât posesorul merită temenele mai adânci și formule de periaj mai eficiente. Ce umbrelă folosești arată câte parale faci. Prin urmare, ea nu este doar un accesoriu utilitar asociat precipitațiilor sau de modă, cum s-ar putea crede, ci și de statut, ba chiar de... morală. E garanția că pe tine nu te plouă ca pe muritorii de rând, ci te udă stropitoarea norocului. Sau (pentru cunoscători) se poate spune că umbrela face diferența între... Ghiță Nițescu și Niță Ghițescu!

Firește că și conversațiile uzuale nu se mai referă la vreme decât în aparență, ci la accesoriul tipic... vremurilor. Limbajul presupune o serie de subtilități care le scapă celor mulți:

- Ei, ce să facem? A tunat și i-a adunat... Plouă cu candidați, dar posturile sunt atât de puține... Dar dvs. cine... vă ține umbrela, dacă nu suntem indiscreți? Cum, nimeni? Desigur că puteți lăsa CV-ul. Fiți fără grijă: vă cautăm noi. Nu, nu mai așteptați. Poate că vă grăbiți și noi vă reținem. Următorul!

Sau:

- Ce vremuri ingrate! Mai ales pentru cine nu este pregătit sau e prea delicat... așa, ca dvs. Îmi permiteți să vă invit sub umbrela mea? Dați-mi voie să mă prezint: eu sunt Cineva. Da, chiar acel... Cineva. Iar generoasa mea umbrelă vă stă la dispoziție. Ca în șlagărul de demult: Tu, eu

și-o umbrelă...

Cât despre umbrela națională, nu știu ce să spun, e cam de... austeritate (ca să mă exprim elegant). De mirare cum se înghesuie sub ea atâția oameni care se calcă pe picioare, își înfig reciproc în coaste coatele și își suflă nervos în ceafă. Mă întreb dacă e o umbrelă cu găurele sau sunt găurele cu umbrelă, că ne cam plouă! Ei, și, la urma urmei, fie umbrela cât de rea, tot mai bine stăm sub ea, decât sub alta nou-nouță de împrumut, care oricum nu e degeaba! Ca în gluma cu băncile care îți dau o umbrelă când e vreme frumoasă și ți-o iau când e vreme rea. Se spun, de altfel, tot felul de lucruri despre umbrele, cum că n-ar fi tocmai lucru curat... că nu se găsesc în magazine, dar cum se face că toți au? Nu scapă de comentarii răutăcioase nici dacă sunt portocalii, verzi, roșii sau galbene. De cele curcubeu - ce să mai spunem? Unii șușotesc că ar fi chiar riscant să porți așa, oricând, oricum și oriunde umbrela... tricoloră. (Dar nu cred nici în ruptul capului! Așa exagerează oamenii, parcă nu știm!)

În orice caz, de umbrelă trebuie să ai grijă. Dacă superi pe cine nu trebuie, te lasă în ploaie sau cu ochii în soare. Și ce te faci, dacă... vrei să-ți meargă mica sau marea afacere? Dacă îți operezi bunicul? Dacă vrei un post? Sau un credit fără complicații? Sau un loc de parcare? Dacă îți trebuie o șampilă? Dacă ai nevoie de un loc mai în față? Sau doar de un loc? Sau de o primă? Dacă vrei să prinzi și tu o deplasare în Mallorca? Ce, tu nu ești om? N-ai dreptul la fericire?

Evident că mai mult face șoricelul cu umbreluță decât elefantul fără. Ca în proverbul cu câinele viu și leul mort.

Dar, în vreme ce „la radio se-anunță ploi...”, mă tot întreb de ce cântă și dansează Gene Kelly atât de fericit „I'm singing in the rain... Just singing in the rain... What a glorious feeling... I'm happy again...?” Poate pentru că e... american?

Text: Prof. Ioana Luminița Ungureanu